

1971 டிசம்பர் 14]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கருத்துக்களைக் கேட்டுச் செய்வதில் தவறு இருக்கவில்லை. அவைக்கு வராமல், உறுப்பினர்கள் கருத்து கேட்காமல் செய்தால் அப்பொழுது உறுதிமொழியை மீறியதாக இருக்கும். நாளை உறுப்பினர் களுடைய அபிப்பிராயங்களையும் கேட்கப்போகிறோம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: சார், ஐ வான்ட் தி ஆனரபிள் மினிஸ்டர் டு கிப் அன் ஒபன் மைண்ட்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, எல்லா உறுப்பினர்களும் திறந்த மனதோடுதான் சொல்கிறார்கள். காரண காரியங்களை உறுப்பினர்கள் நாளைக்கு எடுத்துச் சொல்லப் போகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு முடிவு நாளைக்கு வர இருக்கிறது. எனவே, இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரக் கூடிய முறையில் சட்டப் பிரச்சினை ஒன்றுமில்லை. எனவே, இதைச் சட்டமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

That the Madurai City Municipal Corporation (Amendment and Extension of Term of Office) Bill, 1971 be taken into consideration.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration clause by clause.

Clauses 2 to 5 were put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1971-ஆம் ஆண்டு மதுரை நகர மாநகராட்சி (திருத்த-பதவிக் கால நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன் வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஈ) தமிழ் நாடு 1971-ம் ஆண்டு கேளிக்கை வரி (திருத்த)

சட்ட முன்வடிவு

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே “தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை * ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்” என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

1964-ம் ஆண்டு இந்திய நாணய (திருத்த) சட்டம் (மத்தியச் சட்டம் 17/1964) நிறைவேற்றப்பட்டதன் விளைவாக, மேற்படி சட்டத்தில் வருகிற ‘நயா பைசா’, ‘நயா பைசே’ என்னும் சொற்களுக்குப் பதிலாக “காசு” என்னும் சொல் அமைத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும். அதற்கேற்ப தமிழ்நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச்சட்டத்தின் 4-வது பிரிவைத் திருத்தக் கருதப்படுகிறது.

20-10-1971மை தேதிய தமிழ் நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1971 டிசம்பர் 14]

ஒவ்வொரு காட்சிக்கும் 'காட்சி வரி' எனப்படும் கூடுதல் வரியை விதிக்க, மேற்படி சட்டத்தின் 4-ஏ பிரிவு வகை செய்கிறது. ஆனால், காட்சி என்ற சொல்லுக்குச் சட்டத்தில் பொருள் விளக்கம் கூறப்படவில்லை. எனவே, தமிழ்நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கைகள் சட்டத்தின் 4-ஏ பிரிவுக்குப் பிறகு ஒரு விளக்கத்தைச் சேர்த்துக்கொள்வதன் மூலம் 'காட்சி' என்னும் சொல்லுக்குப் பொருள் விளக்கம் கொடுப்பதெனக் கருதப்படுகிறது.

மேற்படிச் சட்டத்தின் கீழ்ச்சேர வேண்டிய நிலுவைகளை, நிலவரி நிலுவையைப் போல் வசூலிப்பதற்கு, மேற்படி சட்டத்தின் 10-வது பிரிவு வகை செய்கிறது. அத்தகைய வசூல்கள் தற்போதைய விதித் துறையின்கீழ் முன்னே உள்ள வில்லங்கங்களுக்கு உட்பட்டவையாகும் என்று நீதிமன்றங்கள் தெரிவித்துள்ளன. எனவே, மேற்படி சட்டத்தின்கீழ் சேரவேண்டிய தொகைகள், நிலவரி தொடர்பாக அரசுக்குள்ள உரிமைக்குட்பட்டு, உரிமையாளர்களின் சொத்தின்மீதுள்ள எல்லா உரிமைக் கோரிக்கைகளையும்விட மேலோங்கி நிற்கும்.

யாரிடமிருந்து உரிமையாளருக்குத் தொகை சேரவேண்டுமோ அல்லது தொகை சேரவேண்டியதாய் இருக்குமோ அவரிடமிருந்து அல்லது உரிமையாளருக்குக்காக அல்லது அவரது கணக்கில் தொகை வைத்துள்ள அல்லது பின்னர் வைத்திருக்கக் கூடிய ஒருவரிடமிருந்து மேற்படி சட்டத்தின்கீழ் சேரவேண்டிய தொகைகளை வசூலிக்க தற்போதைய சட்டத்தில் வகை செய்யப்படவில்லை. மேலும், கலைக்கப்பட்ட கூட்டுப்பங்கு நிறுவனங்களிடமிருந்தோ அல்லது பாகப் பிரிவினையான இந்துக் குடும்பங்களிடமிருந்தோ மேற்படி சட்டத்தின்கீழ் சேரவேண்டிய தொகைகளை வசூலிக்கவும் இச்சட்டத்தில் வகை செய்யப்படவில்லை.

(Some hon. Members were seen talking with the officials in the Officials' Gallery).

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, on a point of order. Some hon. Members are speaking with the officials.

MR. DEPUTY SPEAKER: Let the hon. Members come to their seats.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மேற்படி சட்டத்தின்கீழ் சேரவேண்டிய தொகைகளைச் செவ்விய முறையில் வசூலிக்க வகை செய்யும்பொருட்டு, தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு பொதுவிற்பனை வரிச் சட்டத்தில் கண்டுள்ள விதித் துறைகளுக்கிணங்க இச் சட்டத்திலும் ஏற்ற விதித் துறைகளைச் செய்வதென அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

மேற்படிச் சட்டத்தின்கீழ் அல்லது அதன்படிச் செய்யப்பட்ட விதிகளின் கீழ் நடக்கும் ஒரு விசாரணையின் தொடர்பாக சாட்சியம் கூறவும் ஆவணங்களைக் கொண்டுவந்து காட்டவும் ஒருவருக்கு

1971 டிசம்பர் 14] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

சம்மன் அனுப்பி வரவழைப்பதற்கு தமிழ் நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரி விதிகளைச் சேர்ந்த 58-ஏ, 59, 60-ஆம் விதிகள் வகை செய்கின்றன. இது குறித்து சட்டத்திலேயே திட்டவட்டமான விதித்துறை செய்யப்பட வேண்டுமென்று அரசு கருதுகிறது. மசோதாவின் 7-வது பிரிவு இதற்கு வகை செய்கிறது.

7-வது பிரிவின் 2-வது உட்பிரிவு சம்மனில் கூறியபடி நடக்கத் தவறினால் ரூ. 500-க்கு மேற்படாத தண்டத்தை விதிக்க வரி விதிக் கும் அதிகாரி, மேல் முறையிட்டு அதிகாரி, மற்றும் சீராய்வு அதிகாரிக்கு அதிகாரம் அளிக்கின்றது. மறுபரிசீலனையில் அரசு இந்த உட்பிரிவை நீக்கவிட முடிவுசெய்துள்ளது. இதற்கேற்ற ஒரு அரசுச் சார்புடைய திருத்தம் தக்க தருணத்தில் முன்னுரைக் கப்படும்.

இச்சட்டத்திற்கெதிரான குற்றங்களை இசைந்து தீர்த்துக்கொள் வதற்கு சட்டம் இப்போது வகைசெய்கிறது. விதிகளுக்கெதிரான குற்றங்களையும் இசைந்து தீர்த்துக்கொள்ள இந்த விதித்துறையில் வகைசெய்யப்பட வேண்டுமென்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

நடைமுறைக்கு வசதியாய் இருக்கும்பொருட்டு, வரி கட்டணம், அபராதம் அல்லது செலுத்தத்தக்க வேறு ஒரு கட்டணத்தையும் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய தொகையையும் மிக அண்மையிலுள்ள ரூபாய்க்கு முழுமையாக்க இம்மசோதா வகை செய்கிறது.

தமிழ்நாடு 1864-ஆம் ஆண்டு வரிவசூல் சட்டம் சென்னை மாநகருக்கு நீடிக்கப்பட்டதன் விளைவாக மேற்படிச் சட்டத்தின் 10-ஏ பிரிவைத் தக்கவாறு திருத்த இம்மசோதாவின் 5-வது பகுதி முற்படுகிறது.

பேரவைத் துணை தலைவர் அவர்களே, இம்மசோதாவை ஏற்கு மாறு இப்பேரவையினை நான் வேண்டுகிறேன்.

THIRU J. JAMES : Sir, I move the following amendment :—

That the Tamil Nadu Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1971 be referred to a Select Committee of the House consisting of.....members of the House. (Names to be given later).

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, I second the amendment.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மிஸ்டர் டெபுடி ஸ்பீகர், சார், இந்த மசோதாவில் கூறியிருக்கக்கூடிய சில அம்சங்கள் வா வேற்கப்படக் கூடியவை. முதலில் 8-வது பிரிவை குறிப்பிட்டு எனது கருத்தைச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். இந்தப் பிரிவில், சட்டத்திற்குப் புறம்பான, விரோதமான காரியங்கள் எல்லாம் குற்றம் என்று கருதப்படும் என்றும், அதேமாதிரி அந்தச் சட்டத்தின்கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள விதிகள், புறக் கணிக்கப்படவில்லை என்றாலும் கூட அவைகளும் குற்றமாகக் கருதப்படும் என்று சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக, ஒருவர்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 டிசம்பர் 14]

சட்டத்தை மீறுகிறார் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டாலே அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் வந்திருக்கக் கூடிய விதிகளை மீறுகின்றபோது பாதிப்பு ஏற்படுகிறது என்று ஜெனரல் கிளாஸஸ் ஆக்ட்-இல் தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, ஒவ்வொரு சட்டத்தையும் கொண்டுவருகிற காலத்திலே எல்லாம் அந்தச் சட்டத் திருத்தம், அதிலே கொண்டு வரக்கூடிய விதிமுறை அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். அது இல்லாமலேயே கூட அந்த விதி புறக் கணிக்க கூடிய காலத்தில் அதன் பேரிலுள்ள நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியும். ஏனென்றால், இந்த மூலச் சட்டத்திலேயே இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் விதிகள் விதிக்க என்று அதிகாரம் வாங்கிவிட்டு அந்தச் சட்டத்தை யாராவது மீறுகிறார்கள் என்று சொன்னால், அந்த மீறுவதற்குரிய தண்டனை கண்டிப்பாகக் கொடுக்கப்படும். ஆகவே, இது தேவையற்ற தீர்மானம் என்று முதலில் சமர்ப்பித்துக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, 4-வது பிரிவு. இது வரவேற்கத்தக்க ஒரு அம்சம், என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த நான்காவது பிரிவிலே,

“Without prejudice to the provisions of sub-section (1), and notwithstanding anything contained in any other law for the time being in force, any tax assessed on, or any other amount due under this Act from, the proprietor shall subject to the claim of the Government in respect of land revenue, have priority over all other claims against the property of the said proprietor.”

என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்க நல்லதொரு திருத்தம் ஆகும் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால், இம்மாதிரியான வரிகளையெல்லாம் ஏய்க்கிறார்கள். அப்படி ஏய்க்கிறவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் இப்போது லேண்ட் ரெவின்யூ அரியர்ஸ் மாதிரி நாம் வசூலிக்க வேண்டுமென்று சொன்னாலும், காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. லேண்ட் ரெவின்யூ அரியர்ஸ் என்ற முறையிலேதான் வரி வசூல் செய்ய வேண்டும் என்றால், கலக்டர் உத்தரவு வாங்க வேண்டும். அதற்குப் பல சங்கடங்கள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன. யார், யார் பணம் கொடுக்க வேண்டுமோ, அவர்களுடைய சாமான்களையும், பண்டங்களையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பித்த பின்பு எவ்வளவோ காலம் ஆகிவிடுகிறது. அப்படியிருந்தாலும்கூட இதைக் கூடச் செய்யக் கூடாது என்ற அளவில் குறைகள் எல்லாம் காணப்படுகிற காரணத்தால், இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பது மிகவும் பொருத்தமானது.

அதே நேரத்தில் வரி ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் பேரில் இம்மாதிரி ரெவின்யூ அரியர்ஸ் என்ற முறையில் வசூலிக்கலாம் என்ற அதிகாரம் இருக்கிறதே, இதைப் பயன்படுத்துகிறபோது மாவட்டக் கலெக்டர் போன்றவர்களுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1971 டிசம்பர் 14]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

முன்றாவது, இந்த பங்குதாரர்கள் விஷயம். பங்குகளைப் பிரித்ததற்குப் பிறகு பங்குதாரர்கள் கொடுக்க வேண்டிய கடனை தனிப்பட்டவர்கள் கொடுக்க வேண்டாம் என்று ஒரு வாதம் இப்போது எழுந்து இருக்கிறது. இங்கு மட்டுமல்ல, எல்லா இடங்களிலும் பொதுவாக இப்படிப்பட்ட வாதம் இருக்கிறது. இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கக்கூடிய அளவில் 10-டி பிரிவை கொண்டு வந்தது பொருத்தம் என்றுதான் நினைக்கிறேன்.

ஆகவே இந்த இரண்டாவது, முன்றாவதுத் திருத்தங்களை அரசு கொஞ்சம் கவனமாகக்கொண்டு, அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். இந்தத் திருத்தங்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் அமல் நடத்த தக்க அதிகாரிகளிடத்திலே விட்டுவிட வேண்டுமென்றுச் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்ளலாமென்று ஆசைப்படுகிறேன். முதலிலே இந்த கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தைச் சரியான முறையிலே திருத்தி அமைப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஆலோசனை நடத்தி, அந்த வகையிலே கேளிக்கை வரியைத் கொண்டு வருவது நல்லது, வரவேற்கத்தக்கது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ரீங் டாக்கீஸ் வைத்து நடத்துப்பவர்கள் உண்மையிலே மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கேளிக்கை வரி கொடுத்து, சேல்ஸ் டாக்ஸ் கொடுத்து, டிஸ்டிரிபியூட்டர்ஸுக்குச் சேரவேண்டியப் பங்கைக் கொடுத்துவிட்டு, இன்னும் யார் யாருக்கெல்லாமோ கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுத்துவிட்டு, மீதி இருப்பதைப் பார்த்தால் லாபமா வரும்? லாபம் என்கிறாது வரும்? நஷ்டம்தான் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். பின் எப்படி ரீங் டாக்கீஸ் வைத்து நடத்துகிறார்கள் என்று கேட்டால் 'நாங்கள் திருட்டுத்தனமாக டிக்கட்டுகள் போட்டு நடத்தினால் தான் லாபம் வரும்; அப்படித்தான் நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம், என்று சொல்கிறார்கள். சினிமாத் தொழிலிலே உங்களுக்கு நிரம்ப அனுபவம் இருக்கும். ஏனென்றால் சினிமாத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களோடும் உங்களுக்கு நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கிறது. அவர்களை எல்லாம் கலந்து ஆலோசித்து, சினிமாத் தொழிலை நடத்துவதிலே என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன; என்னென்ன நஷ்டங்கள் வருகின்றன; எந்தெந்த வகையிலே செயல்பட்டால் திருட்டுத்தனமாக டிக்கட்டுகள் போடுவதைத் தடுக்கலாம்; அதிலுள்ள தில்லுமுல்லுகளை எப்படிப் போக்கலாம் என்பதை அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

அந்த அடிப்படையிலே ரீங் டாக்கீஸ் நடத்துகிறவர்களுக்கு இருக்கிற கஷ்ட நஷ்டங்களைப் போக்கி, அவர்களுக்கு உண்மையிலே என்ன வருமானம் கிடைக்கிறது என்பதை நியாயமான முறையில் ஆராய்ந்து ஆலோசித்துப் பார்ப்பது மிகமிகப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1971 டிசம்பர் 14]

நகராட்சிகளிலும், ஊராட்சிகளிலும் என்டர்டெய்ன்மென்ட் டாக்ஸ் விதிப்பதற்குள்ள பவர் அவர்களுக்கே இருக்கிறது. சில பஞ்சாயத்துக்களில் உச்சவரம்பு டாக்ஸ் வசூலித்து விடுகிறார்கள். சில பஞ்சாயத்துக்களில் கொஞ்சம் குறைவாக வசூலிக்கிறார்கள். இவ்வளவுதான் வசூலிக்கலாம் என்று எல்லாப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் ஒரு உத்தரவு போட்டால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

‘லான்ட் ரெவின்யூ’ எப்படி வசூலிக்கிறார்களோ அதேமாதிரி சினிமா வரியும் வசூலிக்கப்படலாம். அதுபோன்ற அதிகாரம் இருக்கவேண்டும். மற்ற சங்கடங்கள் எல்லாம் பின்னால் சட்டத்தை அமல் நடத்தும்போதுதான் தெரியும்.

இப்பொழுது போட்டிருக்கிற இந்தச் சட்டங்களையெல்லாம் பார்க்கும்போது இனிமேல் யாரும் கடன் கொடுக்கமாட்டார்கள். எல்லோருமே கடன் வாங்கித்தான் தொழில் நடத்துகிறார்கள். பெரிய பெரிய கம்பெனிகள், தொழில் அதிபர்கள், தனிப்பட்டவர்களும் அரசாங்கமும் சேர்ந்து நடத்துகிற ஜாயின்ட் செக்டார்கள் கூட கடன் வாங்கித்தான் தொழில் நடத்துகிறார்கள். இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பரேஷன், எல்.ஐ.சி. போன்ற நிறுவனங்களிடமிருந்தும் அரசாங்கத்திடமிருந்தும் கடன் பெறுகிறார்கள்.

ஆனால் இப்போது போடப்பட்டிருக்கும் சட்டங்களைப் பார்த்தால், இனிமேல் சினிமாக்காரர்களுக்கு யாரும் கடன் கொடுக்க மாட்டார்கள். இந்தச் சட்டத்தின்படி அந்தத் தொழிலில் சம்பந்தப்பட்டவர்களையெல்லாம் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தும்படி கேட்க உரிமை இருக்கிறது. கடன்பட்டவர் யாராக இருந்தாலும், அவர் இல்லாவிட்டால் அவருடைய மகன், பேரன், அதற்குப் பின்னால் வரக்கூடியவர்களிடமிருந்துக் கூட கடனை வசூல் செய்து கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறது. டிஸ்ஸால்வ்டு பார்ட்னர்ஷிப்பாக இருந்தால்கூட விடமாட்டார்கள். ‘கடன் பட்டார் நெஞ்சம்போல் கலங்கினான், என்று அந்தக் காலத்தில் இருந்ததை ‘கடன் கொடுத்தான் நெஞ்சம்போல் கலங்கினான்’ என்று மாற்றிக் கொள்ளும் நிலையை இன்று உருவாக்கியிருக்கிறது.

சினிமா நடத்தியவர்கள் அந்தத் தொழிலை விட்டுவிட்ட பிறகும், வரி பாக்கியிருந்தால், அவருடையச் சொந்தக்காரர் ‘அன்டிவைட்ட ஹிண்டு ஃபார்ம்லி’யில் யாராக இருந்தாலும், மனைவியானாலும், மனைவிக்குச் சம்பந்தியானாலும், மாமனானாலும், பேரனானாலும், டிஸ்ஸால்வ்டு பார்ட்னர்ஷிப்பாக இருந்தாலும், கடன் கொடுத்தவர்கள் யாரானாலும் அவர்களிடம் போய் வசூலித்துக் கொள்ளலாம் எ.றிருக்கிறது. புரோப்பரைட்டருக்குப் பிறர் பணம் கொடுக்க வேண்டியிருந்தாலும் ‘மணி டீயூடு புரோப் பரைட்டர் பை சம்படி எல்ஸ்’ அதையும் வசூலித்துக்கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறது. இப்படிப் பணத்தைக் கொண்டா, கொண்டா என்று உறவினர்களையெல்லாம் கேட்பது ஒரு ‘ரெகுலர் ஹாஸ்மென்டாக’ அமைந்துவிடும்.

1971 டிசம்பர் 14]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

ஒரு தொழிலை நடத்துபவர் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அதாவது இரண்டு வருஷம் அல்லது மூன்று வருஷம் என்று வைத்து, அதற்குள் ஒழுங்காக வரியைச் செலுத்துகிறாரா என்று பார்க்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அப்பொழுதே தொழிலை நிறுத்தச் செய்து, சேரவேண்டிய பணத்தை வசூல் செய்து கொள்ளவேண்டும். அதை விட்டு விட்டு, ஐந்து வருடங்களுக்குப் பின்னால், 10 வருடங்களுக்குப் பின்னால் டிப்பார்ட்மென்டார் மெதுவாக நடவடிக்கை எடுத்தால் அது அல்லவா நல்லதாக இருக்காது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அரசாங்கத்தின் பணத்திற்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கனம் உறுப்பினரின் பேச்சு வரி ஏய்ப்பவர்களுக்கு வழிசொல்வதுபோல் வழக்கறிஞர் பாணியில் இருக்கிறது. சட்டத்திற்கு வக்காலத்துபெற்றவாதானால் நல்லது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நான் அரசாங்கத்திற்கு 'அனுக்லமாகத்தான் பேசுகிறேன். எந்த ஒரு விஷயத்திலும் லிமிட்டேஷன் இருக்கவேண்டும். இரண்டு வருஷம் அல்லது மூன்று வருஷம் என்று ஒரு லிமிட் வைத்துக்கொண்டால் அந்தக் காலக்கெடுவிற்குள் அவரிடமிருந்து வரியை வசூலிப்பதை விட்டுவிட்டு, அவர் எங்காவது போன பின்னால் டிஸ்ஸால்ட்டு பார்ட்னர்ஷிப் அல்லது மற்றவர்களிடம் போய் ஈடாக்குவது என்பது நல்லதல்ல என்பதை அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சினிமாத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் இப்போது நல்ல வசதியில் இல்லாமல் இருப்பவர்கள் எத்தனை பேர்? அதனால் அழிந்து போனவர்கள் எத்தனை பேர்? அது போலவே சினிமாத் தொழிலில் முதல் போட்டு, அதை உடைத்துவிட்டதால் நசுக்கப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர் என்று கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் இங்கு பேசிய சகோதரி அவர்கள் குறிப்பிடுகிற அளவுக்கு யாரும் இல்லை என்பது மிகத் தெளிவாகத் தெரியும். சென்னையில்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் கிளாரிஃபிக் கேஷன் கொடுக்கிறீர்களா அல்லது பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்களா? இப்போது உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசட்டும். நீங்கள் பின்னால் பேசிக்கொள்ளலாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நான் சினிமாத் தொழில் லாபமானதா அல்லது நஷ்டமானதா என்று சொல்லவில்லை. சினிமாத் தொழிலிலே உள்ள கஷ்டங்களைச் சொன்னேன். டிரிங் டாக்கீஸ் நடத்துபவர்களும் பொதுமக்கள் தான். பொதுமக்களுக்குச் சில சமயங்களில் வரி வஜா செய்யப்படுகிறது. அந்தமுறையில் அவர்கள் நிலையையும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். பாக்கியை வசூல் செய்வதற்கு ஒரு லிமிட் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த கால

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி][1971 டிசம்பர் 14]

வரையறைக்குள் பாக்கி செலுத்தப்படவில்லையானால், உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதிலே காலதாமதம் ஏற்படக்கூடாது. அவர் யாராக இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுப்பதில் காலங்கடந்தாமல், குறிப்பிட்ட கால வரையறைக்குள் வசூலித்து விட வேண்டும். பின்னால் ஐந்து வருடம், பத்து வருடம் கழித்து வசூல் செய்யப்போகும்போதுதான் பல கடுமையான விளைவுகளும் சங்கடங்களும் ஏற்படக்கூடும் என்பதை இந்த அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லிக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வரி வசூல் செய்யக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் செய்துவிடவேண்டும். சேல்ஸ் டாக்ஸை எடுத்துக் கொண்டால்கூட 8 வருஷம் என்கிற டைம் லிமிட் இருக்கிறது. அதுவே பல பேர்களுக்குக் கஷ்டத்தை உண்டாக்குகிறது.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : துணைத்தலைவர் அவர்களே, ஒரு கிளாரிபிகேஷன். அம்மையார் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் ஒரு காலவரம்பை நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்தக் காலவரம்புக்குள் டாக்ஸ் வசூலாகவில்லை என்றால் அரசு என்ன செய்யவேண்டுமென்று கேட்கிறேன்

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : குறிப்பிட்ட கால வரம்புக்குள் வசூல் செய்தாகவேண்டும். ப்ராமிசரி நோட் எழுதிக்கொடுத்தால் 3 ஆண்டுக்குள் வசூலாகவில்லை என்றால் காலாவதியாகிவிடும். அதற்குள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதைப் போல ஒரு காலவரம்புக்குள் வசூல் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பேசாமல் தூங்கிவிட்டு பன்னிரண்டு வருஷங்கள் கழித்தும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. காலவரம்பு நிர்ணயிப்பதுதான் டிபார்ட்மெண்டு ஆபீசர்களிடையே ஒரு சுறுசுறுப்பை உண்டாக்கும் டிபார்ட்மெண்டு எபிஷியன்டாக செயல்பட உதவும், குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் வசூலிக்கவேண்டுமென்று போட்டால் அதற்குள் வசூலிக்காத அதிகாரிகளின்மீது அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவும் முடியும். சட்டத்தில் செய்ய முடியாவிட்டாலும் ரூல்ஸ் போடுகிற போதாவது அதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்தேன். வரிவிதிப்பவர் களைச் சம்மன் பண்ணும்போது ரெக்கார்டுகளைக் கொண்டுவந்து கொடுக்காதவர்களுக்கு ரூ. 500 தண்டம் விதிக்கப்படுவதை 100 ஆகக் குறைக்கவேண்டும் என்பதாக, அமைச்சர் அவர்கள் இதையே எடுத்துவிடுகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டார். அதை வரவேற்று என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU T. GANAPATHI : I suppose the hon. Lady Member being a lawyer is aware that there is what is known as 'garnishee proceedings' in respect of ordinary citizens. There is also the Limitation Act applicable to ordinary citizens. Is it the hon. Lady Member's contention that these things should not be applied to Government at all. I want to know.

1971 டிசம்பர் 14]

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: What I was saying is that Government should not take its own time to assess. It should fix a time-limit within which it would assess and recover the money. They should not say that the Act will come into operation at any time. You must finish it within a certain period. Otherwise it will take a long time.

திருப்பூர். திரு. ஏ. எம். மொய்தின் : சபாநாயகர் அவர்களே, நான் முன்பு குறிப்பிட்டதுபோலக் கஷ்டம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்கிற வாதத்தை நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்பதற்காகத்தான் நான் அதை முன்பு குறிப்பிட்டேன். நஷ்டம் அவர்களுக்கு இருக்குமானால் அவர்கள் இந்தத் தொழிலை நடத்தமாட்டார்கள். நிச்சயமாக லாபம் இருக்கிறது என்றால் மக்களிடம் இருந்து வாங்குகிற வரிப்பணத்தை அவர்கள் சர்க்காருக்குச் செலுத்தத்தான் வேண்டும். சர்க்காரை ஏய்ப்பதற்கு நாம் இடமளிக்கக் கூடாது என்பதை வற்புறுத்துகிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் சினிமாப் பார்த்து 25 வருஷமிருக்கும். அதாவது தியாகராஜ பாகவதர் காலத்துப் படம் பார்த்தவன் நான், அதற்குப் பின்னால் பார்த்தது இல்லை. ஆனால் அந்தக் கலையே மக்களுக்குச் சரிதானா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. அது வேறு பிரச்சினை, மக்கள் விரும்புகிறார்கள். அந்தத்துறை செழிக்கிறது. பலர் அதில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நியாயமான முறையில் அதற்கு வரிவிதிப்பதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. ஆனால் அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல ஒரு டென்ட், ஒரு கியேட்டர் வைத்திருப்பவர்கள் உண்மையிலேயே நஷ்டத்திற்கு உள்ளாகிவிட்டார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு வரி விலக்குக் கொடுக்கலாமேதவிர, லாபகரமாக இருக்கும்போது வரி விலக்குக் கொடுக்கக்கூடாது, கொடுப்பதை ஆட்சேபிக்கிறேன் என்று தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, I was surprised when this Bill was introduced. I think the time is ripe for a Comprehensive Entertainment Tax Bill because there has been a lot of misunderstanding or evasion. But instead of a comprehensive Bill, we are getting Bills by bits. I am surprised to find there are arrears in the cinema entertainment tax. First of all, all the tickets are to be stamped and then only issued and sold to the public. Just as for excise duty, it is stamped and collected first by Central Government, why not this Government think of collecting the entertainment tax in advance or demand advance payment from the concerned proprietors? If they refuse to pay, Government should refuse the sale of tickets for the next day by the theatre owner.

I think Government should come forward with a Bill that will plug all possibilities of evasion and creation of arrears. I think from the Bill that is introduced, the method of collection of arrears will cause harassment. Suppose one has retired and started some other business. If one has genuinely retired, I think it is wrong to run after him and collect. Government must keep

[Thiru K. M. Subramaniam] [1971 டிசம்பர் 14]

a watch on collection. If they fail to collect in time, who is responsible for it? That is why I say these provisions are not proper and it would be better if Government withdraws the Bill.

So far as the city is concerned, the total collection on this entertainment tax is given to the Corporation of Madras, but Government takes collection charge of 10 per cent. I do not know the exact percentage. But Government always follow the policy "heads we win, tails you lose". When Corporation collects library cess for Government, no collection charge is paid to Corporation. But here Government gets collection charge. That is why I say this Bill should be reviewed. Collection of entertainment tax has to be improved and especially during emergency, Government should be scrupulous in collecting the taxes. But for that, we should not have incongruencies, mistakes and ignorance. Now, there are people who are crying that Corporation funds are dwindling and that they are not able to discharge their functions. Here is a definite case of Corporation being charged for the collection of entertainment tax by the Government. Once again I am repeating. Corporation collects library cess for Government, but the Government are not paying any collection charges to the Corporation.

With these remarks, I request the Hon. Minister to drop this Bill for the present and come forward with an exhaustive Bill because there are so many things to go into. There are many entertainments taking place and there is a lot of evasion. These things have to be plugged and if we plug these things and collect the entertainment tax in advance just like excise duty, there will not be any need for this sort of collection of arrears.

DR. H. V. HANDE : Sir, in this connection I wish to offer a few remarks, especially with regard to the manner in which the number of theatres are evading this entertainment tax. Especially in certain villages and mofussil parts we are having these tents, and also it has been brought to the notice of the Government that several people try to evade the entertainment tax. In fact some time—about three or four years—ago when our Hon. Speaker was the Hon. Finance Minister, I had brought this to his notice and he had also assured this House that all the points from where evasion took place, those loopholes would be thoroughly plugged. But I am sorry, still there is evasion. Evasion is a malpractice and unnecessarily we will be taxing more to make good this amount, the amount which we lose in this connection.

Another important point which I want to stress is this. I think there is no other method by which I can bring it to the notice of the Government. Fortunately or unfortunately we are having control over these theatre-owners and the managers who run these theatres. Whenever these Managers or the Managerial departments are brought under the purview of the Government, I want this Government to take note of two important factors,

1971 டிசம்பர் 14]

[Dr. H. V. Hande]

particularly. The way in which these theatres are being run should be taken note of. Because the Government have got control over these managers, I am drawing the attention of the Government to these important factors. Firstly, these theatres are run in a very, very insanitary condition. In several theatres they do not promptly open the air-conditioning plant. It is very dangerous. Either they must keep open the windows or work the air-conditioning plant in full. Otherwise, it will definitely harm the health of the people and it is injurious to the health of the people. It will be a health hazard. If it is possible to bring in comprehensive legislation in this regard as the Hon. Member Thiru K. M. Subramanian said, it is well and good. Thereby sufficient control may be exercised over the managements of these theatres so that the theatres may be kept in good hygienic condition. I will be very happy if the Government will do that.

Another important point which I would like the Government to take note of is this. Whatever extra money is collected by way of plugging these loopholes, the Government should also insist on the Managers of the theatres to see that the employees working there are properly paid. I have got authoritative information that many of the workers who are employed in these theatres are very ill-paid and very shabbily paid. They do not get even the benefits which the other workers normally get. These theatres are making huge profits. The tax collection reveals this fact. Several theatres are running in profit. I will be happy if the Government exercise proper control and see it to that the workers employed in the theatres—I think there will be about 40 or 50 employees in a theatre and there are about 100 theatres in Madras—are paid adequately. Whenever the Government meet the theatre managers for collecting the tax, they must also see to it, if necessary, in conjunction with the Labour Minister that the workers are paid properly. Or at least from the entertainment tax collection the workers may be paid something—a particular portion of the tax may be paid to the workers.

Especially two points I would like to stress very much. The theatres should be kept in a hygienic condition. The air-conditioning plant should not be shut before half-an-hour or one hour the play is over. If it is shut like that people are compelled to inhale bad air. The other point is, the working condition of the employees of these theatres should also be taken note of by this Government.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, கேளிக்கை வரி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு மீதான விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட அங்கத்தினர்களுக்கு முதலில் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அங்கத்தினர்கள் தமது கருத்துக்களையெல்லாம் தெரிவித்தார்கள். திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் ஒஸ்ஸலே இருப்பது சட்டத்திலே இருப்பது பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்குப் பிறகு இதைக் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1971 டிசம்பர் 14]

பொதுவாக சட்டத்தை வரவேற்றார்கள். திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களும், திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களும் இந்தச் சட்டத்தை விட்டுவிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கேளிக்கை வரி வசூலிப்பதிலே கொடுமை செய்வது மிக அதிகம் என்று சொன்னார்கள். திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது இன்னும் அதிகமாகப் பேசினார்கள். அரசாங்கத்திலே வரி ஏய்ப்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாகப் பேசினார்கள். சினிமா கொட்டகை நடத்துகிறவர்கள் நஷ்டத் திற்காளாகி விடுகிறார்கள் என்றும் பேசினார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, சினிமா கொட்டகையை நடத்துகிறவர்கள் நஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று நான் பேசவில்லை. ஆனால் நீங்கள் போட்டிருக்கும் முறை அவர்களைக் கஷ்டப்படுத்தும் என்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, கேளிக்கைவரி என்பது சினிமாக்கொட்டகைக்காரர்கள் கொடுப்பது அல்ல. படம் பார்க்க வருபவர்களிடமிருந்து கிடைப்பதுதான், சினிமா கொட்டகைக்காரர்கள் சினிமா பார்க்க வருபவர்களிடத்திலிருந்து வசூலிக்கும் பணத்தை ஒழுங்காகக் கொடுக்க வேண்டும். அந்தப் பணத்தை ஏமாற்றக் கூடாது. சினிமாக்கொட்டகைக்காரர்கள் கேளிக்கை வரியை தங்களுடைய கையிலிருந்து கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. நண்பர் திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூட போடப்படுகிற கேளிக்கை வரியில் எத்தனை சதவீதம் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்கிறது, எத்தனை சதவீதம் நகராட்சிகளுக்குக் கிடைக்கிறது என்று கேட்டார்கள். கேளிக்கை வரியில் பத்து சதவீதம் நிர்வாகச் செலவுகளுக்காக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. பாக்கி தொண்ணூறு சதவீதம் உள்ளாட்சித் துறைகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. சர்சார்ஜ் சென்ட் பர்சென்டையும் கொடுத்துவிடுகிறோம். இப்படி பல ஆண்டுகளாகக் கொடுத்து வருகிறோம்.

இந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்தி ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். பொதுவாக தமிழ்நாட்டில் கேளிக்கை வரி ஏய்ப்பு இருப்பதாகப் பேசப்பட்டது. அதற்காக, வரி ஏய்ப்பவர்களைக் கண்டு பிடித்து தண்டிக்க தனியாக 'ஸ்க்வாட்' போட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் திடீர் திடீரென சோதனைகள் போட்டு கண்டு பிடிக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. வரி ஏய்ப்பவர்களைக் கண்டு பிடித்து, அவர்கள் மீது வழக்குகள் போட்டிருக்கிறோம். உள்ளாட்சித் துறை பொறுப்பிலே இருக்கின்றவர்கள் கேளிக்கை வரி ஏய்ப்பு இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். சென்னை மாநகரக் கார்ப்பொரேஷனைக் கூட நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாநகராட்சி அதிகாரிகள், அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களைக் கொண்டு, சினிமா கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின் துணை கொண்டு சோதனை போடும் அதிகாரம் இருக்கிறது. எல்லா ஊராட்சித் தலைவர்கள், எல்லா நகராட்சித் தலைவர்கள், நகராட்சி ஆணையர், நகராட்சி சுகாதார அதிகாரிகள் ஆகிய எல்லோருக்கும்

1971 டிசம்பர் 14] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

அதிகாரம் இருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாம் எங்கேயாவது போய் இதைப் பார்த்திருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை என்கிற பதில்தான் கிடைக்கும். அவர்கள் போய் சோதனை போடவேண்டும். ஏதோ விற்பனை வரி இலாகா மட்டும் தான் இந்தப் பணியைச் செய்ய வேண்டும் என்பதல்ல.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும்போது, டிக்கெட்டுகளின் மீது முத்திரை போட வரும்போது ஏன் அட்வான்ஸாக பணம் வாங்கக்கூடாது என்றார்கள். ஒரு வாரத்திற்குண்டான பணத்தை முதலில் வாங்கிக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். சில் போட வரும்போது அதை வாங்கிக் கொண்டு விடுகிறார்கள். மற்றும் ஒன்றைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதாவது 'போகஸ்' டிக்கெட்டுகளைப் போட்டு வரி ஏய்ப்பு செய்கிறார்கள் என்றார்கள். அப்படிச் செய்கின்றவர்களைக் கண்டுபிடித்து வழக்குப் போடுகிறோம். அப்படி வழக்குப் போடுகின்ற நேரத்தில் அவர்கள் அப்பீல் செய்கிறார்கள். பொதுவாக அட்வான்ஸ் வாங்கிக்கொண்டுதான் சில் போடுகிறோம்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: May I know whether these arrears are due to bogus tickets only or any other factors?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, சினிமாக்களைப் பொறுத்தமட்டில் ஒரு தியேட்டருக்கு போகஸ் டிக்கெட் விற்பனை செய்ததற்காக நீதிமன்றத்தில் தடை கூட விதித்திருக்கிறார்கள். சென்னையிலே போகஸ் டிக்கெட்டுகளை அச்சடித்தார்கள். இந்தக் கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நிறைய திருத்த வேண்டும். அதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இதில் நிறைய ஒட்டைகள் இருக்கின்றன. இவைகளை அடைப்பதற்கு முயற்சி செய்கிறோம். போகஸ் டிக்கெட் விற்பனை செய்தவர்களைப் பிடித்து வழக்கு போட்டோம். கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின்படி, என்டர்டெயின்மென்ட் சர்டிபிகேட்டை ரத்து செய்தோம். தொடர்ந்து போகஸ் டிக்கெட் விற்பனை ஒவ்வொரு காட்சிக்கும் வழக்கு என்ற விதத்தில் 152 வழக்கு போட்டோம். ஆனால் தொடர்ந்து சினிமா நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சினிமாவோ கிராப் ஆக்டிங்கோ அல்லது என்டர்டெயின்மென்ட் டாக்ஸ் ஆக்டிங்கோ அதை ரத்து செய்கிற அதிகாரம் இல்லை.

ஆனால் அவர்கள் மீது நாங்கள் வழக்கு போட்டவுடன் அவர்கள் உயர்நீதி மன்றத்திற்கு மனுக் கொடுத்து வரி வசூலிக்கக் கூடாது என்று தடை விதியுங்கள் என்று கேட்டார்கள். அங்குள்ளவர்கள் சினிமாக் காட்சியை நிறுத்தக் கூடாது, தொடர்ந்து சினிமா நடத்தலாம், ஒரு காட்சி வசூலை மட்டும் பாக்கிக்காக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது பாக்கி 43 ஆயிரம் ரூபாய் இருந்தது. அவர்கள் தொடர்ந்து நடத்திவந்ததன் காரணமாக பாக்கி 1½ லட்சத்திற்குப் போய்விட்டது. மறுபடியும் நாங்கள் அந்தத் தடையை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டோம். அந்தக்கு அவர்கள் இரண்டு காட்சிப் பணத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்,

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1971 டிசம்பர் 14]

ஆனால் சினிமா காட்சியை நிறுத்தக் கூடாது என்று சொன்னார்கள், நீதிமன்றம் சொன்னது சரியா தவறா என்று சொல்ல நான் முன் வரவில்லை. மீண்டும் வழக்கு மன்றத்திற்குப் போவதாக இருக்கிறோம். வரி ஏய்ப்புகளைத் தடுப்பதற்கும், சட்டத்தில் உள்ள ஓட்டைகளை அடைப்பதற்கும் துரிதமான நடவடிக்கைகள் எடுக்க இருக்கிறோம். மேலும் திருத்தங்கள் அவ்வப்பொழுது செய்ய முயற்சிக் கப் போகிறோம்.

திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் ஐந்தாண்டுகளாக இருப்பதை எட்டாண்டுகளாக மாற்றுவது சரியில்லை என்று சொன்னார்கள், பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்திலே எட்டாண்டுகள் என்று இருக்கிறது. இதைக்கொண்டு வந்து இணைக்கிறோம் என்பதைத் தவிர வேறு அல்ல. இதிலே நாம் வசூலித்த பணத்தைத்தான் எடுத்துக் கொள்கிறோம். நிலவரியைப் பொறுத்தவரையில் பர்ஸ்ட் சார்ஜ் ஆக, தங்கள்மீது சொத்திலை, கடன் இருக்கிறது என்று சொன்னாலும் ஏற்றுக் கொள்ளாமல், வசூலிக்கப்படுகிறதோ, அதேபோன்று நிலவரிக்கு அடுத்த சார்ஜாக இதை ஆக்குகிறோம். வரி ஏய்ப்புகளைத் தடுப்பதற்கும், ஏமாற்றுதல்களை நீக்குவதற்கும்தான் இவற்றைக் கொண்டு வருகிறோமே தவிர யாரையும் கொடுமைப் படுத்தவேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லை. இதனால் இந்தத் தொழிலை நசித்துப் போகும் என்று சொன்னார்கள். யாரும் சினிமாக் கொட்டகைக்காரன் கடன் கேட்டால் கொடுக்க மாட்டான் என்று சொன்னார்கள். நான் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இதனால் தொழில் நசித்துவிடாது. கடன் கொடுக்கிறவர்கள் கொடுத்துக் கொண்டதான் இருப்பார்கள். எனவே அதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சினிமாவில் ஏர்கன்டிஷன் இல்லை, சுகாதார வசதிகள் இல்லை என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். அதை யெல்லாம் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவர முடியாது. சினிமாட்டோகிராப் சட்டத்தின்கீழ் தான் வரும். திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இருக்கிற கார்ப்பரேஷன் தான் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் செய்யலாம், அவர்கள் செய்ய வேண்டும்.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் : நாங்கள் மைனரிட்டியாகத் தான் இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கலாம், அதனாலேயே நாற்றம் மூக்குக்குள் போகாது என்று சொல்ல முடியாது. போகும். அதையெல்லாம் அவர்கள் அங்கே செய்யவில்லை. அவை இந்தச் சட்டத்தின் கீழே வராது.

இந்தச் சட்டத்திலே 500 ரூபாய் என்று நாம் போட்டு இருப்பதை—சாட்சிகள் வரவில்லையென்றால் புத்தகங்களைக் காட்டவில்லை யென்றால் டி.சி.டி.ஓ. 500 ரூபாய் போடலாம் என்று இருப்பதை நாம் இப்பொழுது தேவையில்லை என்று எடுத்து விட்டோம். 100 ரூபாயாக அதைக் குறைக்கவேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சியினர்

1971 டிசம்பர் 14] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

சொன்னார்கள். நாம் அந்த 100 ரூபாய் கூட தேவையில்லை என்பதால் அதை முழுவதும் ரத்து செய்துவிட்டோம். வரி ஏய்ப்புகளைத் தடுப்பதற்காக அரசு எடுத்துக் கொள்ளும் இந்த முயற்சிக்கு எல்லோரும் ஆதரவு தெரிவிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

The amendment of Thiru J. James was, by leave, withdrawn.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“1971-ம் ஆண்டு கேளிக்கை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

Clauses 2 to 6 were put and carried.

Clause 7.

MR. SPEAKER: The question is—

“That clause 7 do stand part of the Bill.”

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Sir, I move the following amendment:—

“In the Tamil Nadu Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1971, in clause 7, in new section 12-B,—

(1) sub-section (2) shall be omitted; and

(2) sub-section (3) shall be renumbered as sub-section (2).”

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, my amendment has become infructuous as the Hon. Minister himself has moved an amendment. He could have mentioned that we have given notice of a similar amendment and in lieu of that, they are moving the Government amendment.

MR. SPEAKER: Anyhow the purpose has been served. The question is—

“In the Tamil Nadu Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1971, in clause 7, in new section 12-B,—

(1) sub-section (2) shall be omitted; and

(2) sub-section (3) shall be renumbered as sub-section (2).”

The amendment was put and carried.

Clause 7, as amended, was put and carried.

Clause 8 was put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

[1971 டிசம்பர் 14]

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Sir, I move—

“That the Tamil Nadu Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1971, as amended, be passed.

The motion was put and carried and the Bill, as amended, was passed into law.

(2) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

(இ) தமிழ் நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (ஐந்தாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (ஐந்தாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள ஆளுநர் அவர்கள் தம்முடைய இசைவைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

(3) சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(உ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (ஐந்தாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM : Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

“That the Tamil Nadu General Sales Tax (Fifth Amendment) Bill *, 1971 be taken into consideration”.

Since the passing of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959) several difficulties have arisen in giving effect to the provisions of the Act in the course of administration and also consequent on certain judicial pronouncements. In order to overcome the above difficulties, it has become necessary to amend certain provisions of the said Act.

In order to achieve the above object the Tamil Nadu General Sales Tax (Fifth Amendment) Bill, 1971 has been prepared and the same is before the House for consideration.

As the Bill is an important one involving amendments to various sections of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1969, it is considered desirable that it should be referred to a Select Committee of this House for detailed scrutiny. I request the House, Sir, to accept this motion for referring the Bill to a Select Committee.

இதற்கான பொதுக்குக் குழுவில் பணியாற்றுகின்றவர்களின் பெயர்ப் பட்டியலைப் படிக்கின்றேன்.

1. திரு. எஸ். முருகையன்.
2. திரு சி. வி எம் அண்ணாமலை
3. திரு. என். இராஜாங்கம்.
4. திரு. க. துரைசாமி.